

31995R1768

L 173/14

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1995.7.25.

A BIZOTTSÁG 1768/95/EK RENDELETE

(1995. július 24.)

a közösségi növényfajta-oltalomról szóló 2100/94/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (3) bekezdésében biztosított mezőgazdasági mentesség érvényesítésének végrehajtási szabályairól

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendeletre (alaprendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (3) bekezdésére,

mivel az alaprendelet 14. cikke a mezőgazdasági termelés védelme érdekében a közösségi növényfajta-oltalom hatálya alól eltérést enged meg (mezőgazdasági mentesség);

mivel a mentesség érvényesítéséhez, valamint a nemesítő és a mezőgazdasági termelő jogos érdekeinek védelméhez szükséges feltételeket az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdésében megállapított ismérvek alapján végrehajtási rendeletben kell meghatározni;

mivel e rendelet – elsősorban a mezőgazdasági termelők, feldolgozók és jogosultak kötelezettségeinek az említett ismérvek alapján történő meghatározásával – megállapítja a fenti ismérveket;

mivel e kötelezettségek lényegileg a mezőgazdasági termelők részéről a mentesség tárgyát képező használatért a jogosultat megillető méltányos térítésre, az adatszolgáltatásra, a feldolgozásra szánt termény és a feldolgozásból származó termék azonosságának megőrzésére, valamint a mentességre vonatkozó rendelkezések betartásának figyelemmel kísérésére vonatkoznak;

mivel a mentesség alapján történő használatért a jogosult iránt térítésre nem kötelezett „mezőgazdasági kistermelők” meghatározása – különösen az egyes takarmánynövények és burgonya termesztésével foglalkozó mezőgazdasági termelők – is kiegészült;

mivel a Bizottság a Közösség egész területén alaposan figyelemmel kíséri a „mezőgazdasági kistermelők” alaprendeletben megállapított meghatározásának, különösen pedig az e rendeletben foglalt művelésből való kivonás következményeinek és – burgonya esetében – a maximális területnagyságnak a hatását az e rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott térítés szerepére, és szükség esetén megfelelő javaslatokat, illetve megfelelő lépéseket tesz annak érdekében, hogy az alaprendelet 14. cikkében szabályozott mentesség alapján az engedélyezett szaporítóanyag és a terményből nyert termék használatának arányára közösségi szinten egységes szabályok érvényesüljenek;

mivel azonban mind ez ideig nem volt lehetséges felbecsülni a tagállamok hatályos jogszabályai szerint nyújtható hasonló mentességek kihasználásának mértékét, összevetve azzal az összeggel, amit jelenleg a tagállamok fent említett jogszabályai szerint az oltalmazott fajták szaporítóanyagának engedélyezett előállításáért felszámítanak;

mivel ennek következtében a Bizottság – az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdése értelmében a közösségi jogalkotóra hárított mérlegelési jogkörében – jelenleg nem tudja pontosan meghatározni a méltányos térítés mértékét, amelynek a szaporítóanyag engedélyezett előállításáért felszámított összegnél érzékelhetően alacsonyabbnak kell lennie;

mivel azonban a térítés kezdeti mértékét, valamint a későbbi kiigazítás rendszerét a lehető legkorábbi időpontban, de legkésőbb 1997. július 1-jéig meg kell határozni;

mivel továbbá e rendelet célja egyrészt a közösségi növényfajta-oltalom és az alaprendelet 14. cikkének rendelkezéseiből eredő jogok, másrészt a mezőgazdasági termelő részére adott engedély és a mezőgazdasági termelő gazdasága közti kapcsolat meghatározása;

mivel végül az érintett rendelkezésekből származó kötelezettségek be nem tartásának következményeit meg kell határozni;

mivel a Hivatal Igazgatási Tanácsával konzultáltak;

mivel az e rendeletben előírt rendelkezések összhangban vannak a Növényfajta-oltalom Állandó Bizottsága véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET**ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK****1. cikk****A rendelet hatálya**

(1) E rendelet az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdésében szabályozott mentesség feltételeinek érvényesítésére irányuló végrehajtási szabályokat állapítja meg.

⁽¹⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

(2) A feltételeket a jogosultnak az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdése értelmében biztosított jogaira és azok gyakorlására, valamint kötelezettségeire és azok teljesítésére, továbbá a mezőgazdasági termelő engedélyére és ennek használatára, valamint kötelezettségeire és azok teljesítésére kell alkalmazni – amennyiben a jogok, az engedély és a kötelezettségek az alaprendelet 14. cikkének rendelkezéseiből következnek. A feltételeket alkalmazni kell továbbá az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének másokra vonatkozó rendelkezéseiből eredő jogokra, engedélyre és kötelezettségekre is.

(3) E rendelet eltérő rendelkezése hiányában, a jogok gyakorlásával, az engedélyek felhasználásával és a kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos részletes szabályokra annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, ahol a mentességet igénylő mezőgazdasági termelő gazdasága található, ideértve annak nemzetközi magánjogi rendelkezéseit is.

2. cikk

Érdekvédelem

(1) A nemesített képviselő jogosult és a mezőgazdasági termelő egymás jogos érdekeit védelmezve tesz eleget az 1. cikkben foglalt feltételeknek.

(2) A jogos érdekek védelme nem tekinthető biztosítottnak, ha egy vagy több ilyen érdek jelentősen sérül anélkül, hogy a közöttük fennálló ésszerű egyensúly fenntartásának szükségessége, vagy az adott feltétel célja és megvalósításának tényleges hatása közti arányosságra figyelmet fordítanának.

2. FEJEZET

A JOGOSULT ÉS A MEZŐGAZDASÁGI TERMELŐ

3. cikk

A jogosult

(1) A jogosultnak az alaprendelet 14. cikkének rendelkezéseiből eredő, és e rendeletben felsorolt jogai és kötelezettségei másokra át nem ruházhatók – az 5. cikkben említett, már mennyiségileg meghatározható méltányos térítés összegére vonatkozó jog kivételével. E jogok és kötelezettségek azonban a közösségi növényfajta-oltalomnak az alaprendelet 23. cikkének rendelkezései szerint történő átruházása körében érintett jogok és kötelezettségek közé tartoznak.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogokra egyéni jogosultak, több jogosult közösen vagy a jogosultaknak a Közösség területén közösségi, nemzeti, regionális vagy helyi szinten alapított

szervezete hivatkozhat. A jogosultak szervezete kizárólag tagjai és közülük is csak azok nevében járhat el, akik erre írásbeli meghatalmazást adtak a szervezetnek. A szervezet egy vagy több képviselője útján vagy a szervezet által megbízott könyvvizsgálók útján jár el – azok megbízatásának keretein belül.

(3) A jogosult vagy a jogosultak szervezetének képviselője, illetőleg akkreditált könyvvizsgáló az lehet:

a) akinek lakóhelye, székhelye vagy telephelye a Közösség területén található; és

b) aki rendelkezik a jogosult vagy a szervezet írásbeli meghatalmazásával; és

c) aki az a) és b) pontban megállapított feltételeket tanúsítva – a jogosultak által közzétett vagy általuk mezőgazdasági termelők szervezeteinek tudomására hozott információk alapján vagy egyéb módon – bizonyítékokat szolgáltat, továbbá kérésre bemutatja a b) pontban említett írásbeli meghatalmazásának másolatát annak a mezőgazdasági termelőnek, akivel szemben a jogokra hivatkozik.

4. cikk

A mezőgazdasági termelő

(1) A mezőgazdasági termelőnek az alaprendelet 14. cikkének rendelkezéseiből eredő, e rendeletben vagy e rendelet alapján hozott rendelkezésekben megjelölt engedélye és kötelezettségei másokra át nem ruházhatók. E jogok és kötelezettségek azonban a mezőgazdasági termelő gazdaságának átruházásával érintett jogok és kötelezettségek közé tartoznak, kivéve, ha a gazdaságot átruházó okiratban a felek az 5. cikkben említett méltányos térítés megfizetésére irányuló kötelezettségről másként állapodnak meg. Az engedély és a kötelezettségek átruházása a gazdaság átruházásának hatálybalépésével egyidejűleg lép hatályba.

(2) Az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett „saját gazdaságnak” minősül minden olyan gazdaság vagy birtokrész, amelyet a mezőgazdasági termelő ténylegesen növénytermesztésre használ, akár saját tulajdonában áll a terület, akár pedig egyéb módon irányítja azt saját felelősségi körében és saját számlájára, különösen bérelt ingatlanok esetében. Az (1) bekezdés értelmében átruházásnak minősül, ha a gazdaságot vagy a birtokrészt másnak hasznosításra átengedik.

(3) Az a személy vagy azok a személyek minősülnek mezőgazdasági termelőnek, akiknek a kötelezettség teljesítésének követelése időpontjában az érintett gazdaság a tulajdonát képezi, kivéve, ha igazolják, hogy más személy az a mezőgazdasági termelő, akinek az (1) és (2) bekezdés szerinti kötelezettséget teljesítenie kell.

3. FEJEZET

A TÉRÍTÉS

5. cikk

A térítés mértéke

(1) A jogosultat az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének negyedik francia bekezdése szerint megillető méltányos térítés mértéke a jogosult és az érintett mezőgazdasági termelő közötti megállapodás tárgya.

(2) Ha ilyen szerződést nem kötöttek vagy azt nem alkalmazzák, a térítés mértéke érzékelhetően alacsonyabb lesz, mint az ugyanazon fajta legalacsonyabb kategóriájú hivatalos minősítéssel rendelkező szaporítóanyagának engedélyezett előállításiért ugyanabban a térségben felszámított összeg.

Ha az érintett fajta szaporítóanyagát a mezőgazdasági termelő gazdaságának térségében engedély alapján nem állítják elő, és a Közösségen belül a fenti összegre nézve nincs egységesen érvényes mérték, a térítés mértékének érzékelhetően kisebbnek kell lennie, mint a fenti célból az adott térségben értékesített érintett fajta legalacsonyabb kategóriájú hivatalos minősítéssel rendelkező szaporítóanyagának árába beépített összeg, feltéve, hogy az a szaporítóanyag előállítási helyén felszámított fenti összegnél nem magasabb.

(3) A térítés mértéke az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének negyedik francia bekezdése értelmében akkor minősül érzékelhetően alacsonyabbnak a fenti (2) bekezdésben megjelöltek szerint, ha – mint a kivétel igénybevételének felső határát meghatározó gazdasági tényező – nem haladja meg az engedélyezett szaporítóanyag felhasználása és a közösségi növényfajta-oltalommal védett fajták betakarításából származó termés vetése között fennálló kiegyenlített arány megállapításához vagy stabilizálásához szükséges térítés mértékét. Ez az arány akkor minősül ésszerűen kiegyensúlyozottnak, ha biztosítja, hogy a jogosult a fajtája teljes felhasználásáért egészében jogos ellenértékezéshez jut.

6. cikk

Egyéni fizetési kötelezettség

(1) A (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, a mezőgazdasági termelőnek a méltányos térítésre vonatkozó egyéni fizetési kötelezettsége akkor keletkezik, amikor a szántóföldön ténylegesen szaporítási célra fordítja a betakarítás eredményét.

A fizetési határidőt és a fizetési módot a jogosult határozhatja meg. A kötelezettség keletkezésének időpontjánál korábbi fizetési határidőt azonban nem jelölhetnek meg.

(2) Az alaprendelet 116. cikke szerint biztosított közösségi növényfajta-oltalom esetében azon mezőgazdasági termelő egyéni kötelezettsége, aki az alaprendelet 116. cikke (4) bekezdésének második francia bekezdésére jogosult hivatkozni, akkor lép életbe, amikor 2001. június 30-át követően a szántóföldön tényleges szaporítási célra fordítja a betakarításból származó terményt.

7. cikk

Mezőgazdasági kistermelők

(1) Növénytermesztésre szolgáló területnek minősül az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében az a terület, amelyen rendszeres művelés és betakarítás céljából folyik növénytermesztés. Különösen az erdők területe, az öt évnél hosszabb időre létesített állandó legelők, az állandó természetes zöldövezet, valamint a Növényfajta-oltalmi Állandó Bizottság által hasonlóan minősített esetek nem tekinthetők növénytermesztésre szolgáló területnek.

(2) A mezőgazdasági termelő gazdaságának azok a területei, amelyeken növénytermesztés folyt, de – időlegesen vagy állandó jelleggel – a művelésből kivonták a július 1-jén kezdődő és a következő naptári év június 30-ig tartó gazdasági évben („gazdasági év”), amikor a térítés megfizetése esedékes lenne, még növénytermesztésre szolgáló területnek minősülnek, ha a Közösség vagy valamelyik érintett tagállam e művelésből való kivonásért támogatást vagy kompenzációs kifizetést nyújt.

(3) Az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdése harmadik francia bekezdésének első albekezdésében megállapított rendelkezések sérelme nélkül, az egyéb növényfajok tekintetében (az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdése harmadik francia bekezdésének második albekezdése) azon mezőgazdasági kistermelők minősülnek mezőgazdasági termelőnek, akik

a) az utóbbi rendelkezés hatálya alá eső takarmánynövények esetében: függetlenül attól a területtől, ahol nem takarmánynövényt termesztnek, legfeljebb öt évig termesztik a takarmánynövényeket aratásonként 92 tonna gabonaféle előállításhoz szükségesnél nagyobb területen;

b) burgonya esetében: függetlenül attól a területtől, ahol nem burgonyát termesztene, legfeljebb öt évig termesztik a burgonyát betakarításonként 185 tonna burgonya előállításához szükségesnél nem nagyobb területen.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett terület nagyságának kiszámítása az egyes tagállamok területe tekintetében a következők szerint történik:

– azon növényfajoknál, amelyekre a Tanács 1765/92/EGK rendeletét⁽¹⁾ kell alkalmazni, és a rendelet hatálya alá már nem tartozó takarmánynövények esetében a fenti rendelet – különösen 3. és 4. cikkének – rendelkezései szerint, illetőleg a fenti rendelet alapján elfogadott rendelkezések szerint, és

– a burgonyánál a hektáronkénti átlagos hozam alapján, amelyet az érintett tagállam azon statisztikai adatok alapján állapít meg, melyeket a Tanácsnak a tagállamok által a gabonaféléknek nem minősülő terményekről szolgáltatott statisztikai adatokról szóló 959/93/EGK rendelete⁽²⁾ szerint adott ki.

(5) Azon mezőgazdasági termelő, aki magát „mezőgazdasági kistermelőnek” minősíti, vita esetén köteles igazolni, hogy a mezőgazdasági kistermelői kategória követelményeinek megfelel. A Tanács 1765/92/EGK rendelete 8. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett „kistermelőre” vonatkozó követelmények azonban e célból nem alkalmazhatók, kivéve, ha a jogosult ehhez hozzájárul.

4. FEJEZET

ADATSZOLGÁLTATÁS

8. cikk

A mezőgazdasági termelő adatszolgáltatása

(1) Az érintett jogosult és mezőgazdasági termelő közötti szerződés tárgyát képezhetik azon lényeges adatok szolgáltatásának a részletei, amelyeket a mezőgazdasági termelő az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének hatodik francia bekezdése szerint köteles a jogosult rendelkezésére bocsátani.

(2) Ha ilyen megállapodást nem kötöttek vagy az nem alkalmazható, a mezőgazdasági termelő – az egyéb közösségi jogszabályok vagy a tagállamok joga szerinti adatszolgáltatási előírások sérelme nélkül – a jogosult kérésére a lényeges adatokat tartalmazó nyilatkozatot köteles a jogosult rendelkezésére bocsátani. Az alábbiak minősülnek lényeges adatnak:

a) a mezőgazdasági termelő neve, állandó lakóhelye és gazdaságának címe;

b) az a tény, hogy a mezőgazdasági termelő a jogosult egy vagy több fajtájához tartozó betakarított terményt a gazdaságában egy vagy több helyen történő elvetéssel hasznosította-e;

c) ha a mezőgazdasági termelő a betakarításból származó terményt a fenti módon hasznosította, az érintett fajtához vagy fajtákhoz tartozó olyan betakarított termény mennyisége, amelyet a mezőgazdasági termelő az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint hasznosított;

d) ugyanebben az esetben, a betakarított termény vetés céljára történő feldolgozását végző személy vagy személyek neve és címe;

e) Ha a b), c) vagy d) pont alapján beszerzett adatok a 14. cikk rendelkezéseinek megfelelően nem erősíthetők meg, az érintett fajták felhasznált engedélyezett szaporítóanyagának mennyisége, valamint szállítójának vagy szállítóinak neve és címe; és

f) az alaprendelet 116. cikke (4) bekezdése második francia bekezdésének rendelkezéseire hivatkozó mezőgazdasági termelők esetében az, hogy a mezőgazdasági termelő térítésmentesen hasznosítja-e már az érintett fajtát az alaprendelet 14. cikkének (1) bekezdésében megjelölt célra, és ha igen, mióta.

(3) A (2) bekezdés b), c), d) és e) pontjában foglalt adatok a folyó gazdasági évre, valamint a három előző gazdasági év közül azon egy vagy több évre vonatkoznak, amelyre nézve a mezőgazdasági termelő korábban nem bocsátotta rendelkezésre a lényeges adatokat a jogosultnak a (4) és (5) bekezdés előírásai szerinti kérésére.

Az adatok alapjául szolgáló első gazdasági év nem lehet azonban korábbi annál, amelyben az érintett fajtára, fajtákra és a mezőgazdasági termelőre vonatkozó adatszolgáltatás iránti első kérést benyújtották, illetve vagylagosan azon év, amelyben a mezőgazdasági termelő beszerezte az érintett fajta vagy fajták szaporítóanyagát, ha ahhoz legalább a közösségi növényfajta-oltalom iránti kérelem beadásáról, vagy az ilyen oltalom megadásáról, valamint a szaporítóanyag felhasználásával kapcsolatos esetleges feltételekről tájékoztatást mellékeltek.

Az alaprendelet 116. cikke rendelkezéseinek hatálya alá eső fajták, valamint az alaprendelet 116. cikke (4) bekezdésének második francia bekezdésében foglalt rendelkezésekre hivatkozni jogosult mezőgazdasági termelők esetében az első gazdasági év 2001/2002.

(4) A jogosult kérelmében köteles megadni nevét és címét, annak vagy azoknak a fajtáknak a megnevezését, amelyekkel kapcsolatban adatokat igényel, valamint a vonatkozó közösségi növényfajta-oltalomra vagy oltalmakra való utalást, illetőleg utalásokat. Ha a mezőgazdasági termelő igényli, a kérelmet írásban kell benyújtani és a jogosultságot igazolni kell. A kérelmet, az (5) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül, közvetlenül az érintett mezőgazdasági termelőhöz kell intézni.

⁽¹⁾ HL L 181., 1992.7.1., 12. o.

⁽²⁾ HL L 98., 1993.4.24., 1. o.

(5) Az a kérelem, amelyet nem közvetlenül az érintett mezőgazdasági termelőhöz intéztek, akkor felel meg a (4) bekezdés harmadik mondatában foglalt rendelkezéseknek, ha a mezőgazdasági termelőkhöz – azok előzetes hozzájárulásával – a következő testületeken vagy személyeken keresztül juttatják el:

- a mezőgazdasági termelők szervezetei vagy szövetkezetek az olyan mezőgazdasági termelők esetében, akik e szervezeteknek vagy szövetkezeteknek tagjai, vagy
- a feldolgozók valamennyi olyan mezőgazdasági termelő esetében, akik részére e cégek a betakarított terményt vetés céljára történő feldolgozó szolgáltatást teljesítettek a folyó évben, vagy a (3) bekezdésben meghatározott gazdasági évtől számított előző három gazdasági évben, vagy
- a jogosult növényfajtái engedélyezett szaporítóanyagának szállítói olyan mezőgazdasági termelők esetében, amelyek részére a jelzett szaporítóanyagot a folyó évben, vagy a (3) bekezdésben meghatározott gazdasági évtől számított előző három gazdasági évben szállították.

(6) Az (5) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően előterjesztett kérelemhez az egyes mezőgazdasági termelők pontos megjelölése nem szükséges. Az érintett mezőgazdasági termelők felhatalmazhatják a szervezeteket, a szövetkezeteket, a feldolgozókat és a szállítókat a kért adatoknak a jogosulthoz történő továbbítására.

9. cikk

Adatszolgáltatás a feldolgozótól

(1) A feldolgozó részéről az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének hatodik francia bekezdése szerint a jogosult rendelkezésére bocsátott megfelelő adatokra vonatkozó részletes szabályozás az érintett jogosult és feldolgozó megállapodásának tárgya lehet.

(2) Ha ilyen megállapodást nem kötöttek vagy az nem alkalmazható, a feldolgozó – a Közösség vagy a tagállamok joga szerinti egyéb adatszolgáltatási előírások sérelme nélkül – a jogosult kérésére a lényeges adatokat tartalmazó nyilatkozatot köteles a jogosult rendelkezésére bocsátani. A következők minősülnek lényeges adatnak:

- a) a feldolgozó neve, lakóhelye, valamint üzleti vállalkozásának neve és bejegyzett címe;
- b) az a tény, hogy a feldolgozó teljesített-e olyan szolgáltatást, amelynek során a jogosult egy vagy több növényfajtája betakarított terményét vetés céljára feldolgozta, amennyiben a fajtát vagy a fajtákat a feldolgozó számára bejelentették, vagy számára azok egyébként ismertek voltak;

c) ha a feldolgozó teljesített ilyen szolgáltatást, akkor az érintett fajtához vagy fajtákhoz tartozó olyan betakarított terménymennyiség, amelyet a feldolgozó vetés céljára feldolgozott, továbbá a feldolgozásból származó teljes mennyiség;

d) a c) pontban említett feldolgozás ideje és helye; és

e) azon személyek neve és a címe, akik részére a c) pontban említett feldolgozási szolgáltatást teljesítette, továbbá az egyes mennyiségek.

(3) A (2) bekezdés b), c), d) és e) pontjában foglalt adatok a folyó gazdasági évre, valamint a három előző gazdasági év közül arra az egy vagy több évre vonatkoznak, amelyre nézve a jogosult előzőleg még nem nyújtott be kérelmet a (4) és (5) bekezdésben foglaltak alapján; az adatok alapjául szolgáló első gazdasági év azonban az, amelyben az érintett fajtára vagy fajtákra és a feldolgozóra vonatkozó adatszolgáltatás iránti első kérelmet benyújtották.

(4) A 8. cikk (4) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

(5) Az a kérelem, amelyet nem közvetlenül az érintett feldolgozóhoz intéztek, akkor felel meg a 8. cikk (4) bekezdésének harmadik mondatában foglalt rendelkezéseknek, ha a feldolgozóhoz – azok előzetes hozzájárulásával – a következő testületeken vagy személyeken keresztül juttatják el:

– a feldolgozók közösségi, nemzeti, regionális vagy helyi szinten alapított szervezetei a Közösségben az olyan feldolgozók esetében, akik tagjai e szervezeteknek vagy azok látják el képviselőtüket,

– a mezőgazdasági termelők valamennyi olyan feldolgozó esetében, amelyek az adott betakarított termény vetés céljára történő feldolgozásával a termelők részére a folyó évben, vagy a (3) bekezdésben meghatározott gazdasági évtől számított előző három gazdasági évben szolgáltatást teljesítettek.

(6) Az (5) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően előterjesztett kérelemhez az egyes feldolgozók pontos megnevezése nem szükséges. Az érintett feldolgozók felhatalmazhatják a mezőgazdasági termelők szervezeteit a kért adatoknak a jogosult részére történő továbbítására.

10. cikk

Adatszolgáltatás a jogosulttól

(1) A jogosult részéről az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének negyedik francia bekezdése szerint a mezőgazdasági termelő rendelkezésére bocsátott megfelelő adatokra vonatkozó részletes szabályozás a mezőgazdasági termelő és az érintett jogosult megállapodásának tárgya lehet.

(2) Ha ilyen szerződést nem kötöttek vagy az nem alkalmazható, akkor a jogosult – a Közösség vagy a tagállamok joga szerinti egyéb adatszolgáltatási előírások sérelme nélkül – annak a mezőgazdasági termelőnek a kérésére, akitől a jogosult az 5. cikkben említett térítés megfizetését követeli, köteles a lényeges adatokat tartalmazó nyilatkozatot a mezőgazdasági termelő rendelkezésére bocsátani. A következők minősülnek lényeges adatnak:

- azon összeg, amelyet az ugyanazon fajta legalacsonyabb kategóriába sorolt hivatalos minősítéssel rendelkező szaporítóanyagának engedélyezett előállításáért abban a térségben számítanak fel, ahol a mezőgazdasági termelő gazdasága található, vagy
- azon összeg, amelyet a térségben értékesített hivatalos minősítéssel rendelkező legalacsonyabb kategóriába sorolt adott fajta szaporítóanyagának árába általában beépítenek, valamint az, amelyet a szaporítóanyag előállításának területén számítanak fel, feltéve, hogy az érintett fajta szaporítóanyagát a mezőgazdasági termelő gazdaságának térségében engedély alapján nem állítják elő és a Közösségben a jelzett összegnek egységesen alkalmazott mértéke nincs.

11. cikk

Adatszolgáltatás a hivatalos szervek részéről

(1) A jogosultnak írásban kell előterjesztenie valamely hivatalos szervhez intézett olyan kérelmét, amely bizonyos fajok vagy fajták vetéssel történő felhasználásával vagy e felhasználás eredményével kapcsolatos adatszolgáltatásra irányul. A kérelemben a jogosult köteles megadni nevét és címét, valamint megjelölni azt a fajtát vagy fajtákat, amelyekről adatokat kér, úgyszintén a keresett adatok típusát. A jogosult köteles jogosultságát igazolni.

(2) A hivatalos szerv – a 12. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül – a kért adatokat csak akkor tarthatja vissza, ha:

- nem vesz részt a mezőgazdasági termelés ellenőrzésében, vagy
- az adat kiszolgáltatását a jogosult számára a hivatalos szervek tevékenységének általános mérlegelési jogkörét szabályozó közösségi rendelkezés vagy a tagállamok jogszabálya tiltja, vagy
- mérlegelési jogkörébe tartozik – az adat gyűjtésére vonatkozó közösségi vagy tagállami jogi szabályozás értelmében – az adat visszatartása, vagy
- a kért adat nem vagy többé már nem áll rendelkezésre, vagy
- az adat a hivatalos szerv feladatainak szokásos ellátása során nem szerezhető meg, vagy
- az adat beszerzése csak további terhek vagy költségek árán biztosítható, vagy

- az adat kifejezetten olyan anyagra vonatkozik, amely nem tartozik a jogosult növényfajtái közé.

Az érintett hivatalos szervek tájékoztatják a Bizottságot a fenti harmadik francia bekezdésben említett mérlegelési jogkörük gyakorlásának módjáról.

(3) Az adatszolgáltatás során a hivatalos szerv a jogosultak között megkülönböztetést nem alkalmaz. A hivatalos szerv a kért adatokat szolgáltathatja olyan másolatoknak a jogosult rendelkezésére bocsátásával, amelyeket a jogosult növényfajtáiról készült anyagban foglaltakhoz képest további adatokat tartalmazó iratokról készítettek, feltéve, hogy biztosítják a 12. cikkben foglalt rendelkezésekkel védett magánszemélyek minden azonosítási lehetőségének kizárását.

(4) Ha a hivatalos szerv a kért adatok visszatartásáról dönt, erről írásban tájékoztatja a kérelmező jogosultat, megjelölve döntésének okát.

12. cikk

Személyes adatok védelme

(1) A személyes adatok esetében a 8., 9., 10. vagy 11. cikk rendelkezései szerint adatokat szolgáltató vagy adatokhoz jutó valamennyi személy azon rendelkezések hatálya alá tartozik, amelyek a Közösség vagy a tagállam jogalkotásában a magánszemélyeknek személyes adataik feldolgozása és engedélyezett felhasználása terén védelmet biztosítanak.

(2) Aki a 8., 9., 10. vagy 11. cikk rendelkezései szerint jut adatokhoz, az adatot szolgáltató személy előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül nem továbbíthatja azokat más személyhez, illetőleg a közösségi növényfajta-oltalom gyakorlásán, valamint az alaprendelet 14. cikkében foglalt engedély felhasználásán kívül egyéb célra nem használhatja fel azokat.

5. FEJEZET

EGYÉB KÖTELEZETTSÉGEK

13. cikk

Kötelezettségek a mezőgazdasági termelő gazdaságán kívül történő feldolgozás esetén

(1) Az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdése alapján, a tagállamok által megállapított korlátozások sérelme nélkül, a közösségi növényfajta-oltalommal védett fajtából betakarított termény vetés céljára történő feldolgozás céljából a jogosult előzetes hozzájárulása nélkül nem szállítható el abból a gazdaságból, amelyből származik, kivéve, ha a mezőgazdasági termelő:

- a) megfelelő intézkedéseket tett annak érdekében, hogy a feldolgozásra kerülő termény azonos legyen a feldolgozásból kikerülő termékkel; és
- b) biztosítja, hogy a tényleges feldolgozást a betakarított termény vetés céljára történő feldolgozását szolgáltatásként ellátó olyan feldolgozó végezze, aki:
- az érintett tagállamban a közérdekre tekintettel elfogadott jogszabály szerint be van jegyezve, vagy a mezőgazdasági termelő felé kötelezettséget vállalt arra, hogy amennyiben közösségi növényfajta-oltalommal védett fajtáról van szó, a fenti tevékenységéről értesíti – akár hivatalos szerv, akár a jogosultak, a mezőgazdasági termelők vagy a feldolgozók szervezetén keresztül – a tagállamban e célra létrehozott, kijelölt vagy meghatalmazott illetékes szervet annak érdekében, hogy ez a szerv az általa vezetett névjegyzékbe őt felvegye, és
 - a mezőgazdasági termelő felé kötelezte magát arra, hogy megfelelő intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy biztosítsa a feldolgozásra kerülő termény azonosságát a feldolgozásból származó termékkel.

(2) A tagállamok, a feldolgozóknak az (1) bekezdésben megjelölt névjegyzékben történő nyilvántartása érdekében, megállapíthatják a feldolgozók minősítésének kötelező követelményeit.

(3) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásokat és névjegyzékeket nyilvánosságra hozzák, vagy a jogosultak, a mezőgazdasági termelők és a feldolgozók szervezeteinek rendelkezésére bocsátják.

(4) Az (1) bekezdésben említett jegyzékeket legkésőbb 1997. július 1-jéig létre kell hozni.

6. FEJEZET

A JOGOSULT ÁLTAL VÉGZETT ELLENŐRZÉS

14. cikk

A mezőgazdasági termelők ellenőrzése

(1) Az alaprendelet 14. cikke rendelkezéseinek e rendeletben foglaltak szerinti teljesítése körében, az érintett mezőgazdasági termelő kötelezettségei teljesítésének a jogosult általi ellenőrzése érdekében, a jogosult kérésére a mezőgazdasági termelő:

- a) a 8. cikk szerinti adatközlő nyilatkozatok alátámasztására a rendelkezésére álló fontos okmányok, úgy mint számlák, felhasznált címkék, valamint a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint előírt egyéb eszközök formájában bizonyítékot szolgáltat az alábbiakkal kapcsolatban:
- a jogosult valamely növényfajtája betakarított terményének feldolgozása vetés céljára, amelyet harmadik személy szolgáltatásként teljesített, vagy

- a 8. cikk (2) bekezdésének e) pontja esetében, a jogosult valamely növényfajtája szaporítóanyagának szállítása,

vagy bemutatja a földterületet, illetve a raktározási létesítményt;

- b) átadja vagy hozzáférhetővé teszi a 4. cikk (3) bekezdésében vagy a 7. cikk (5) bekezdésében előírt bizonyítékot.

(2) Az egyéb közösségi és tagállami jogszabályok sérelme nélkül, a mezőgazdasági termelők kötelesek az (1) bekezdésben említett fenti okiratokat és eszközöket legalább a 8. cikk (3) bekezdésében megjelölt ideig megőrizni, feltéve, hogy használt címkék esetében a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szaporítóanyagot kísérő tájékoztató rendelkezett az anyagra vonatkozó címke megőrzéséről.

15. cikk

A feldolgozók ellenőrzése

(1) Az alaprendelet 14. cikke rendelkezéseinek e rendeletben foglaltak szerinti teljesítése körében az érintett feldolgozó kötelezettségei teljesítésének a jogosult általi ellenőrzése érdekében, a feldolgozó a jogosult kérésére a rendelkezésére álló vonatkozó okmányok, úgymint számlák, az anyag azonosítására alkalmas eszközök, a 13. cikk (1) bekezdése b) pontjának második francia bekezdésében előírt egyéb eszközök, valamint a feldolgozott anyag mintájának átadásával bizonyítékot szolgáltat a 9. cikk szerinti adatközlő nyilatkozatai alátámasztására, a tekintetben, hogy a jogosult valamely növényfajtája betakarított terményének vetés céljára történő feldolgozását szolgáltatásként végezte el a mezőgazdasági termelő részére, illetőleg a földterület vagy a raktározási létesítmények bemutatásán keresztül.

(2) Az egyéb közösségi jogszabályok és a tagállamok jogának sérelme nélkül a feldolgozók kötelesek az (1) bekezdésben említett fenti okiratokat és eszközöket legalább a 9. cikk (3) bekezdésében megjelölt ideig megőrizni.

16. cikk

Az ellenőrzés módja

(1) Az ellenőrzést a jogosult végzi. A jogosult megteheti a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők és feldolgozók szervezetei, szövetezetei vagy az agrárközösség más szereplői segítséget nyújtsanak a részére.

(2) A jogosultak és a Közösségben letelepedett mezőgazdasági termelők vagy feldolgozók szervezetei között létrejött közösségi, nemzeti, regionális vagy helyi szintű megállapodásokban szabályozott ellenőrzési módszerekre vonatkozó feltételeket iránymutatásoknak kell tekinteni, ha e megállapodásokat az adott szervezetek meghatalmazott képviselői a Bizottságnak írásban bejelentették, és a Közösségi Növényfajta-hivatal által kiadott „Hivatalos Lapban” közzétették.

7. FEJEZET**JOGSÉRTÉS ÉS KÜLÖNLEGES POLGÁRI JOGI KÖVETELÉSEK***17. cikk***Jogsértés**

A jogosult hivatkozhat a közösségi növényfajta-oltalommal ráruházott jogokra bármely olyan személlyel szemben, aki az alaprendelet 14. cikkében foglalt mentesség bármely feltételét vagy korlátozását megsérti.

*18. cikk***Különleges polgári jogi követelések**

(1) A jogosult a 17. cikkben említett személy ellen az alaprendelet 14. cikkének (3) bekezdésében foglalt kötelezettségeinek teljesítése tárgyában pert indíthat az e rendeletben foglaltak szerint.

(2) Ha a fenti személy ugyanannak a jogosultnak egy vagy több növényfajtája vonatkozásában ismételt és szándékosan nem tesz eleget az alaprendelet 14. cikke (3) bekezdésének negyedik francia bekezdése szerinti kötelezettségének, a jogosult bármely további káráért az alaprendelet 94. cikkének (2) bekezdése szerint kártérítési kötelezettség terheli, amely legfeljebb a szóban forgó növényfaj oltalmazott fajtáinak az ugyanabban a térségben azonos szaporítóanyag-mennyiség engedélyezett előállításáért fizetendő átlagos összeg négyszeresének megfelelő átalánydíjat jelent, a nagyobb kár esetén fizetendő kártérítés sérelme nélkül.

8. FEJEZET**ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK***19. cikk***Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1995. július 24-én.

a Bizottság részéről

Franz FISCHLER

a Bizottság tagja